

ม้าน้ำ สีทอง

ชมัยกร แสงกระจ่าง
คำนิยาม

เอกอรุณ
เขียน

นันทวัน วาตะ
ภาพปกและภาพประกอบ

ม้าน้ำ สีทอง



พมัยกร แสงกระจ่าง
คำนิยาม

เอกอรุณ
เจียน

นันทวัน วาตะ
ภาพปกและภาพประกอบ

ม้าน้ำสีทอง

เอกอรุณ เขียน

ชมัยภา แสงกะจ่าง คำนิยาม

นันทวัน วาตะ ภาพปกและภาพประกอบ

พรกวิมลร์ แสงสินชัย บรรณาธิการ

พิมพ์ครั้งที่ 1 มกราคม 2561

ราคา 125 บาท

๑ ลิขสิทธิ์ 2561: เอกอรุณ

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับแก้ไขเดิม) พ.ศ. 2558

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

เอกอรุณ

ม้าน้ำสีทอง. -- กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์, 2561.

96 หน้า.

1. วรรณกรรมเยาวชน. I. นันทวัน วาตะ. II. ภาพประกอบ. II. ชื่อเรื่อง.

895.913

ISBN 978-616-04-3927-0

กรรมการผู้จัดการ คิม จงสถิตย์วัฒนา • ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ วาติ ลังสกฤต • ผู้จัดการสำนักพิมพ์ สุชาดา งามวัฒนจินดา • บรรณาธิการบริหาร อาจารย์ สุทธิโรจน์ • บรรณาธิการเล่ม วริษฐา ศรีบุญรัตน์ • หัวหน้าพิสูจน์อักษร ดวงพร วิทยุธรรมรัตน์ • พิสูจน์อักษร พลอยพรรณ มกะผล • ผู้จัดการกองศิลป์กรรม กฤษฎา เสงส์ศักดิ์ • ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลป์กรรม สุนันท์ เพชรวาว • ออกแบบปก พิมพ์พิศา คุรุธรรมนัฐ • กราฟิก สุปราณี อภัยแสน • หัวหน้าประสานงานการผลิต จรัสศรี พรหมเทพ

เพลทที่ โอเชียนฟิล์ม โทร. 0-2215-4760 พิมพ์ที่ กรีนไลฟ์ พรินติ้ง เฮาส์ โทร. 0-2892-1941

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

 **NANMEEBOOKS**

บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: editonal@nanmeebooks.com • www.nanmeebooks.com • www.facebook.com/nanmeebooksfan



หนังสือเล่มนี้ใช้กระดาษหนอนมสลายตาปลอดสารพิษ ไม่ระคายเคือง
ผิวหนัง และพิมพ์ด้วยหมึกธรรมชาติจากแก้วเหลือง จึงปลอดภัยต่อ
มนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อย CO₂ เทียบเท่า
กับการปลูกต้นมะม่วง จำนวน 352 ต้น เป็นเวลา 1 ปี (เพื่อชดเชย
การดูดซับ CO₂ ในอากาศ)



หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนเล่มใหม่ โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น
โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่บริษัท หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คำนิยม

เนื้อหาสาระที่แตกต่างจากเรื่องราวของคนอื่น ๆ เป็นความสร้างสรรค์ประการหนึ่งในการเขียนหนังสือ ผู้เขียน "ม่านน้ำสีทอง" สามารถทะลุประเด็นนี้ได้ด้วยการสร้างเรื่องราวของเด็กชายที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องอยู่กับการเลี้ยงม่านน้ำ เรื่องราวที่น้อยคนนักจะทราบว่า ม่านน้ำเลี้ยงได้ เพราะพันธุ์ได้

ผู้เขียนสร้างตัวละครและโครงเรื่องให้สอดคล้องกับความเป็นวรรณกรรมเยาวชน นั่นก็คือ ตัวละครเป็นเด็กและเรื่องไม่ร้อนทอดหน่วงเกินไป เรื่องราวเกิดขึ้นในหมู่บ้านชายทะเล แสดงลักษณะสังคมชนบท ชาวบ้านค่อนข้างยากจน ต้องทำมาหากินและเด็กๆ ก็ต้องทำงานแลกเงิน ทุกรอบครัวล้วนต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อการเลี้ยงชีวิต แต่ในท่ามกลางการดิ้นรนนั้น พวกเขาก็ยังมองเห็นความงามของชีวิตและนำไปสู่การค้นพบชีวิตใหม่ๆ การเลี้ยงม่านน้ำ การเพาะพันธุ์ม่านน้ำ ความรักและความผูกพันที่มีต่อชีวิตเล็กๆ ที่แตกต่าง เกี่ยวโยงไปถึงความเข้าใจและความรักในสภาพแวดล้อม ที่ไม่มีแต่เฉพาะเด็กๆ หากแต่สัมพันธ์สอดคล้องกันทั้งชุมชน

ผู้เขียนสามารถให้ภาพม่านน้ำตั้งแต่ขึ้นมาจากทะเล ถูกร้อยเป็นพวงมาลัย จนกระทั่งลงไปอยู่ในตู้เลี้ยงที่เป็นตู้กระจกทรงสูง และอาการ "เลี้ยงยาก" โยงเข้าสู่การเพาะพันธุ์ม่านน้ำ อนุบาลม่านน้ำ และการปล่อยลงทะเล และเป็นเหตุที่นำไปสู่จุดจบของเรื่องอันงดงาม

"...เมื่อลืมนิดาขึ้นมอง ผืนน้ำรายรอบกลายเป็นสีทองไปหมด คลื่นลูกโต หอบเขาลอยละล่อง มวลน้ำสีทองตามไปไม่ห่าง เมื่อคลื่นสูงม้วนตัวต่ำลง แรงหนุนเบื้องล่างยังดันตัวเขาลอยสวนขึ้นเหนือหน้า..."

อ่านนวนิยายเยาวชนเรื่องนี้แล้ว ไม่เพียงเห็นภาพของแม่น้ำชัดเจนเท่านั้น หากยังเห็นด้วยว่าการจะทำความดีอะไรสักอย่าง เช่น การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ไม่ต้องรอให้ชีวิตพร้อมหรือร่ำรวยก่อน สามารถเริ่มต้นทำไปได้พร้อมๆ กับการเลี้ยงชีวิตตามปกติ

ชมัฏกร แสงกระจ่าง

ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

ครบถ้วน

คำนำสำนักพิมพ์

"ม้าน้ำ" ปลาทะเลหน้าแปลกที่เด็กๆ ชื่นชอบ แต่น้อยคนนักจะเคยเห็นตัวจริง แถมบางคนอาจมองข้ามมันไปเวลาคิดถึงสัตว์น้ำใหญ่ทั้งหลายในท้องทะเล

วันนี้ เอกอรุณ ผู้เขียน "ม้าน้ำสีทอง" จะพาผู้อ่านไปทำความรู้จักสัตว์ทะเลตัวจิ๋วชนิดนี้ ผ่านเรื่องราวของสนกับโต้ เด็กชายสองสหายจากหมู่บ้านประมง ผู้มีความฝันเริ่มต้นจาก "กางเกงกันปะ" ตามประสาเด็กยากจนทั่วไป

บนเส้นทางตามฝันของเด็กทั้งสอง เราจะได้เรียนรู้เรื่องราวของเรือประมงชีวิตชาวประมง รวมไปถึงเรื่องน่าสนใจต่างๆเกี่ยวกับม้าน้ำ ที่หลายคนอาจไม่เคยรู้ว่าเพาะเลี้ยงได้

นอกจากเกร็ดน่ารู้จากท้องทะเลแล้ว การต่อสู้ของสนและโต้ยังอาจเป็นแรงบันดาลใจให้ใครอีกหลายๆ คน เป็นข้อคิดสอนใจให้พยายามลงมือทำเพื่อสำเร็จดังฝัน ไม่ใช่ขี้แพ้รอสิ่งที่ต้องการเฉยๆ

"ม้าน้ำสีทอง" นวนิยายสำหรับเยาวชนรางวัลชมเชยจากเวทีแว่นแก้วปีที่ 13 ขอเชิญทุกท่านไปสัมผัสกลิ่นอายทะเล และสำรวจชีวิตน้อยๆ ได้ผืนน้ำด้วยกัน

นานมีบุ๊คส์

คำนำผู้เขียน

นิยายเรื่องนี้ทั้งค้างอยู่ในใจของผมมานาน เวลาผ่านไปปีแล้วปีเล่า นิยายเรื่องเล็กๆ เหมือนยังถูกเก็บซ่อนไว้ในความคิด ไม่ได้ลงมือเขียนสักที เป็นเหมือนเงาตามติดแต่ยังไม่มีโอกาสก่อเกิดเป็นรูปธรรมแท้จริง

ตามนิสัยเคยชินที่ฝึกตัวเอง ผมไม่เคยมีสมุดบันทึก ใช้ความทรงจำนำทาง ไม่เคยทำเค้าโครงอะไรลงบนกระดาษ คิดอะไรได้ก็เก็บไว้ในคลังความจำ ให้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเรื่องราวที่อยากจะเขียนนั้น หากยังคงอยู่ในความคิด ไม่เลือนหายไปแสดงว่าเรื่องนี้ยังอยู่ ไม่วันใดวันหนึ่งก็คงเขียนออกมาจนได้

ประสบการณ์ที่ทำงานเขียนมาหลายปี ข้อมูลพร้อม โครงเรื่องในหัวพร้อม ไม่ได้หมายความว่า จะดำเนินการทุกอย่างได้โดยง่าย หากอารมณ์กับแรงบันดาลใจขาดความพร้อมก็ไม่สามารถเอาเรื่องที่ฝังอยู่ในใจนั้นออกมาเป็นตัวหนังสือ

โครงเรื่องและข้อมูลก็เหมือนเรือสำเภา อารมณ์และแรงบันดาลใจก็คล้ายใบเรือและแรงลม หากเรือไม่มีใบกางรับลมก็ไม่สามารถแล่นฉิวข้ามฝั่งมหาสมุทร

เรื่องของนิยายเรื่องนี้เทียบฝั่งหัวใจผมอยู่นานเป็นสิบปี กว่าสายลมที่ต้องการจะพัดผ่านมา ในฐานะคนเขียนซึ่งเต็มที่กับงานทุกชิ้น ใส่ใจกับทุกรายละเอียด เบิกบานกับการทำงาน ไม่ว่างงานชิ้นนั้นจะสั้น-ยาว ใหญ่หรือเล็กก็ตาม

หัวใจเต็มเปี่ยมว่าคนอ่านจะได้รับสาระประโยชน์ ได้ความคิด เข้าใจชีวิต และเพิ่มพลังให้กับชีวิตไม่มากนักน้อย

ด้วยรักและปรารถนาดี

เอกอรุณ

กางเกงกันปะ

.....

สนก็เหมือนเด็กอื่น ๆ ในครอบครัวยากจนทั่วไปในเมืองประมง พ่อไม่มีเรือหาปลา แม่ไม่มีบ้านหลังใหญ่ ครอบครัวไม่ได้เป็นเจ้าของแพปลา ห้องเย็น โรงงาน หรือแม้แต่แผงขายปลาในตลาดสด ทั้งพ่อและแม่ของเขาเป็นเพียงลูกจ้างคนอื่น ค่าแรงต่อเดือนน้อยนิด ครอบครัวจึงอยู่กันอย่างประหยัด กับบ้านไม้เก่าๆ ในชุมชนริมคลอง

กางเกงนักเรียนกันขาด แม่บรรจงปะชุดให้เป็นอย่างดี ผ่านไปอีกเกือบปี รอยปะฝีมือแม่บนกางเกงตัวเดิมก็ขาดซ้ำอีกครั้ง สนแอบดีใจว่าพ่อแม่จะซื้อชุดนักเรียนใหม่ให้ หรืออย่างน้อยก็เป็นกางเกงสักตัวหนึ่ง เพราะตัวเก่าอยู่กับเขามาตั้งแต่ชั้น ป. สี่ ผ่านไปอีกเกือบสองปี กางเกงที่เคยหลวมโพรกก็เกือบจะคับตัว ถึงคราวแม่ต้องซื้อให้เขาใหม่แล้ว

ตอนเย็นที่แม่รับกางเกงกันขาดจากเขาไป สนคิดว่ารุ่งขึ้นอีกวันจะได้กางเกงใหม่ เขาตั้งใจจะใส่ไปอวดเพื่อนให้ได้กลิ่นหอมก่อนเดินเท้าไปโรงเรียน เจ้าได้จะต้องมองเขาด้วยความอิจฉาเป็นแน่มนั่น เพราะเพื่อนของเขาคนนี้ก็เกิดมาในครอบครัวยากจนพอกัน และจำใจใส่กางเกงกันปะเหมือนๆ กัน

เป็นรุ่งเช้าที่พ่อของเขา นั่งสับยาอยู่ชานเรือนอย่างใจเย็น ไม่รีบเดินทาง

ไปทำงานเหมือนเข้าก่อนๆ ทั้งที่ไม่ใช่วันหยุด สรรอกางเกงตัวใหม่จากแม่เพื่อจะใส่ไปโรงเรียน เขารอแม่ออกมาจากห้องนอนนานจนทนไม่ไหว จึงเดินไปเคาะประตูห้องแล้วเปิดเข้าไปเพื่อจะทวงกางเกง

แม่นั่งอยู่ตรงมุมห้อง มือข้างหนึ่งกุมเข็มร้อยด้ายขาว อีกข้างกดทับกางเกงกันปะตัวเดิมของเขากับพื้นโต๊ะ

สนยืนนิ่งและมองกางเกงตัวเก่าของตนด้วยสายตารวดราว บดพันกรรมเข้าหากัน นี่เป็นกิจรยาที่เขาไม่ตั้งใจแสดงออก ทว่าจิตใจที่ปวดร้าวบีบคั้นความรู้สึกจนยากจะทนทาน เขาจะต้องทนใส่กางเกงกันปะนี้ไปนานแค่ไหน หรือจนกว่าเขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่หาเงินได้เอง เพื่อนๆ ร่วมชั้นนอกจากได้แล้วก็ไม่มีใครอื่นทนใส่กางเกงตัวเก่าได้นานขนาดนี้

บ่ายเมื่อวาน ได้เป็นคนหักเรื่องกันกางเกงของเขา "กันเอ็งขาดอีกแล้วสน"

เขาเอื้อมมืออ้อมหลังลูบดูรอยปะ แรกคิดว่าได้ล้อเล่น ครั้นแหยนิ้วเข้าไปตามรอยขาด เขายิ้มแฉ่งแล้วบอกเพื่อนว่า

"ขาดอีกก็ดีแล้ว ข้าจะให้แม่ซื้อใหม่"

ได้เจียบไปพักหนึ่งแล้วพูดว่า "กางเกงข้าก็เหมือนกัน ไม่รู้เมื่อไรจะได้ตัวใหม่"

สนเจ็บปวดในใจเพราะเขาวาดภาพตัวเองกับกางเกงตัวใหม่ไปยื่นต่อหน้าเพื่อน ถึงคราวปลดระวางเจ้ากันปะแล้วโบกมือลามันไปเสียที ครั้นแล้วเขาก็เหมือนถูกล่ามไว้ด้วยโซ่เส้นเดิม เจ้าได้ที่รอดูกางเกงตัวใหม่ของเขาก็จะบ่นปากแม่ไม่ได้เยาะเย้ยซ้ำเติมเหมือนเพื่อนคนอื่นๆ ในโรงเรียน แต่ราคาคุยของเขาก็จะไม่ได้รับการเชื่อถืออีกต่อไป

แม่เงยหน้าขึ้นช้าๆ แม่แสงจากหน้าต่างจะสาดเข้าทางด้านหลัง แต่สนก็เห็นสีหน้าแม่ที่ดูเจ็บปวดไม่แพ้กัน ใจเขาอ่อนยวบลง

"ทนใส่ตัวเก่าไปอีกหน่อยนะลูก รอให้พ่อได้งานใหม่ก่อน"

เขาเพิ่งรู้ตอนหลังว่าพ่อถูกให้ออกจากงาน ด้วยความผิดที่แอบดื่มเหล้าในเวลาทำงาน พ่อจึงไม่ได้ค่าชดเชยอะไรทั้งสิ้น กว่าจะได้งานใหม่ครบครวก็



ต้องพึ่งพารายได้จากแม่เพียงคนเดียว วันนั้นสนใส่กางเกงกันปะ (ซึ่งแม่บรรจงปะชุนให้เป็นครั้งที่สี่) เดินไปอวดเพื่อนสนิทอย่างกล้าหาญ

"แม่ข้ายังไม่มีตังค์ พ่อขาดงานพอดี"

ได้ผิงหัวอย่างเข้าใจเพื่อน เพราะครอบครัวเขาก็ยากจนไม่แพ้กัน ก่อนข้ามคลองไปถึงรั้วโรงเรียนซึ่งอยู่อีกฟากหนึ่ง ทั้งสองเดินสวนทางกับเด็กรุ่นโตกว่าที่เซ่งสะพาน

ชิตอายุสิบสี่ปี จบ ป. หกมานานแต่ไม่ได้เรียนต่อ นอกจากครอบครัวค่อนข้างยากจนแล้ว พ่อแม่ของชิตยังอาศัยอยู่ในเรือรับจ้าง บางเดือนย้ายไปรับงานถิ่นอื่น ช่วงที่พ่อแม่ไม่อยู่ ชิตอาศัยวัดเป็นที่พักพิง เขาจะตื่นแต่เช้ามืดแล้วขึ้นมอเตอร์ไซค์รับจ้างไปที่สะพานปลา

ชิตหัวปลากะพงแดงตัวใหญ่ เนื้อตัวมอมแมมเพราะยังไม่ได้อาบน้ำ ได้เดินเข้าไปดักหน้าแล้วถามว่า

"เอ็งได้ปลามาจากไหน ไม่ได้ออกเรือนี้"

ชิตเป็นเด็กไม่มีบ้าน และเป็นลูกคนยากจน เด็กที่อ่อนวัยกว่านอกจากไม่ให้ความเกรงใจแล้วยังแสดงกิริยาดูหมิ่น ได้ก็เหมือนเด็กคนอื่นๆ ในชุมชนข้างคลอง

ชิตเงยหน้าขึ้น หยดเหงื่อเมื่อถูกขวางทาง "ข้าเก็บมาจากสะพานปลาใหญ่โน้น ปลามันหล่นลงจากเรือ ไม่มีใครเป็นเจ้าของ เอ็งมาขวางทางข้าทำไม ข้าจะเอาปลาไปถวายหลวงพ่อ"

ได้จ้องมองปลากะพงแดงตัวขนาดเกือบหัวกิโล ยังไม่หลีกทางไปง่ายๆ "ทำไมไม่เอาไปขาย น่าจะได้หลายร้อย"

ชิตสั่นหน้าแล้วตอบกระเป๋าสี้อ "ข้าเก็บปลาดกไปขายได้เงินพอใช้ทุกวัน ปลาใหญ่แบบนี้ข้าไม่เคยเก็บได้ ไม่รู้เมื่อไรจะได้ของดี ๆ อย่างนี้ไปทำบุญ"

ได้ขยับหลีกทางให้ชิตโดยไม่พูดอะไรอีก ยืนนิ่งอยู่ที่เดิมนานหลายอึดใจ ก่อนหันมาสบตากับสน

"วันเสาร์เราไปสะพานปลากันไหม"

สนนั่งเงียบด้วยท่าทีงุนงง "ไปสะพานปลา"

"ไปเก็บปลาดุกจากเรือมาขายไง" ได้พูด "ซิดมีเงินเต็มกระเป๋าแล้ว เรา
ไปทำอย่างนั้นสักสองสามเดือน ถ้าได้เงินมากๆ เราก็ซื้อกางเกงใหม่ได้เลย"
สนนังคิดอยู่ครู่หนึ่งแล้วผงกหัวช้าๆ "ดีเหมือนกัน"

ช่วยยับ

สะพานปลา

.....

สนออกจากบ้านตีสี่ครึ่ง แรงจูงใจที่อยากได้กางเกงตัวใหม่ทำให้เขาเข้านอนแต่หัวค่ำหลังทำการบ้านเสร็จ เขาบอกแม่ว่าพรุ่งนี้ต้องตื่นเช้าเพราะจะไปหาปลากับได้ แม่เข้าใจว่าเป็นปลาหมอตตามอ่างน้ำใกล้ป่าชายเลน สนเคยไปจับได้หลายครั้งแล้วจึงไม่ได้ห้ามปราม

สนนัดหมายได้ตรงปากซอย ทั้งสองสวมกางเกงกีฬาขาสั้น เสื้อยืดเก่าๆ ในมือเตรียมถุงพลาสติกไว้ใส่ปลา เมื่อไม่มีเงินค่ามอเตอร์ไซค์รับจ้าง และยังเข้าเกินไปสำหรับสองแถวโดยสาร ทั้งคู่จึงจำเป็นต้องอาศัยสองขาของตน ระยะทางจากบ้านถึงสะพานปลาเกือบห้ากิโลเมตร แต่มายังต้องเดินอ้อมไปขึ้นสะพานข้ามฟาก เพราะไม่มีเงินจ่ายค่าเรือโดยสาร

ความที่เป็นเด็กพ่อแม่ยากจน ทั้งสนและได้จึงเคยชินกับการเดินไปไหนมาไหนไกลๆ ทั้งสองเดินได้เร็วพอกัน นานๆ จะหันหน้าพูดคุย ภาพรอยปะกันกางเกงนักเรียนไม่เคยเลือนหายจากความรู้สึก ยามนั่งลงบนเก้าอี้มันไม่เท่าไร ตอนลุกขึ้นยืนหันหลังให้เพื่อนๆ แล้วถูกล้อเลียนคราวใด ใจลึกๆเจ็บหนึบไม่หาย

"เราจะได้กางเกงตัวใหม่" ได้พูดพลางสับเท้าเดิน

"ถ้าเราหาปลาได้มาก อาจได้เสื้อใหม่ด้วย" สนพูดขณะความเร็วของ

ผีเท่าไม่ได้ลดลง

"รองเท้าซึกซ์ขาดแล้ว ถ้าหาปลาได้เยอะ ได้ทั้งกางเกง รองเท้า และเสื้อ ก็จะได้มาก ๆ"

"เราต้องสู้ เอ็งเห็นไม่ใช่หรือ วันเดียวซิดขายปลาได้เงินเต็มกระเป๋"

"ใช่ ๆ ถ้าเราสองคนช่วยกัน เราหาได้มากกว่านั้นอีก"

พันทางลูกรังเข้าสู่ถนนลาดยาง ช้ามสะพานมาอีกฟากหนึ่ง เดินต่ออีกทอดไปตามถนนสายเล็กๆ อากาศยามเช้ามีดีค่อนข้างเย็นจึงช่วยให้เหนื่อยช้าถึงสะพานปลาเหนือก็เพิ่งไหลซึมไปทั่วซอกรักแร้

สะพานปลาเปิดไฟสว่าง เรือที่จอดเทียบตามหน้าลือกต่างๆ มีขนาดใหญ่โตเป็นตึก เรือพวกนี้ทำด้วยเหล็กทั้งลำ เป็นเรือแม่ที่ขนถ่ายปลาจากเรือลูกในน่านน้ำต่างประเทศห่างไกล หัวเรือเซดสูงจากพื้นซีเมนต์เกือบห้าเมตร

เจ้าหน้าที่สะพานปลาจัดเตรียมแข่ง กระเบ และช่องว่างไว้ตามลือกต่างๆ ขณะพ่อค้าแม่ค้าปลาทยอยกันมาถึงที่ละกลุ่ม ๆ

สองสหายชะเง้อมองหัวเรือลำใหญ่ บางลำเอียงข้างเข้าเทียบสะพานรางไม้พาดสูงขึ้นไป ทั้งสองมองเด็กวัยใกล้เคียงกันที่เดินด้อม ๆ มอง ๆ อยู่ตามปลายสุดของพื้นซีเมนต์ บางคนใจกล้าถึงขนาดก้าวลงไปเรือ

นอกจากเรือเหล็กลำโตเท่าตึกแล้ว ท่าเทียบสะพานอีกด้านหนึ่งเป็นโซนสำหรับเรือไม้ลำขนาดกลาง ๆ ที่ทำประมงในทะเลไทย สนกับได้เหมือนลูกผลึกมายังส่วนนี้ เพราะยากที่จะก้าวขึ้นไปบนเรือเหล็กลำใหญ่ หรือแม้แต่อาศัยเก็บปลาที่หล่นลงน้ำข้าง ๆ ดีไม่ดีอาจถูกเรือสองลำเบียดจนกลายเป็นเชียดน้อยบีบแบนติดอยู่ตรงนั้น

คนเรือแต่ละลำกำลังช่วยกันเอาปลาขึ้นมาจากห้อง เรือไม้เอ้าขึ้นจากห้องน้ำแข็ง ส่วนเรือเหล็กที่ติดฟริชทั้งลำเรียงก้อนปลาไว้เป็นชั้น ๆ เพื่อทยอยจืดน้ำก่อนจะพ่องถ่ายใส่ภาชนะอื่นแล้วปล่อยลงสู่สะพานตามรางไม้

สนเดินนำหน้า ได้ตามหลังมาติด ๆ ทุกครั้งที่สนหยุดเท้าลง ได้ก็หยุดตาม เมื่อสนยื่นไล่สายตาไปตามช่องว่างระหว่างเรือสองลำ ได้ก็จะมองตาม ทันทีที่สบตากันด้วยคำถาม ทั้งสองก็ถามกันและกันในใจ

เดิมทีสนกกับได้แค่อยากได้กางเกงนักเรียนตัวใหม่
ทั้งสองเริ่มต้นจากการเก็บปลาที่หล่นจากเรือประมงไปขาย
และได้รู้จักกับม้าน้ำ สัตว์แสนมหัศจรรย์ที่ทำให้พวกเขาได้เรียนรู้ว่า
การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ไม่ต้องรอให้พร้อมหรือร่ำรวย
แต่ทุกคนสามารถเริ่มทำได้เลยในชีวิตประจำวัน



 **NANMEEBOOKS** www.nanmeebooks.com

หมวดนวนิยายสำหรับเด็ก

ราคา 125 บาท

ISBN 978-616-04-3927-0



9 786160 439270